

מסורת הש"ס

^[א] [לעיל ד.], ו' זבֿים פֿי"א מ"א, א [ויקרא טו], ד' [ויע' תוסי' לעיל ג. ד"ה סופרמו ותוס' פסחים פא. ד"ה א"ע],

הגהות מוה"ר רנשבורג

^[א] גמ' בש"א מטמאין משכבות ומושבות ופטורים מן הקרבן כ"ז: [ב] תוס' ד"ה (בדף עא ע"ב) הוסיף וכו' ותלת יומי ל"ד דבחדל. מלת דבחדל נמתק. וי"ב דפתמי כ"ל ובש"ס רש"י:

מוסף רש"י

הרי זה גרגון. שלא המתין יום זה (לעיר ד.). ומגעון ובעילתן תלוין. וזו היא תלייתן אם תראה היום היו טמאין למפרע וחייבין בקרבן (וב"ח ט. כט.).

זבֿ"ה פוטרינ מן הקרבן. דלא צעי שימור. אצל לענין טומאה מודו מדרבנן להחמיר גזרה יום י"א אטו תוך י"א יום דמטמאה צועלה מדאורייתא עד שסספור קצת יום המחרת כדיליף לקמן [עג.] מיהיה לה': **טבלה יום שלאחריו**. דעבדה שימור קצת ושימור מעליא הוא אלא שמוך י"א יום אסור לעשות כן שלא תבא לידי ספק שמה תראה לאחר תשמיש ומנטרפין הימים לזיבה ואין טבילתה טבילה: **מטמאין משכב ומושב**. ואפילו צועלה מדרבנן גזרו אטו תוך י"א יום: **ופטורין מן הקרבן**. דהא עבדי שימור ואע"פ שחזרה וראתה אין מנטרפין לזיבה שהרי תחילת נדה היא: גרגון. ממחר למטוא שמה ירגיל בכן תוך י"א אצל לענין טומאה טהור: **וחייבין בקרבן**. ואפילו לא תראה למחר דהא צעי שימור והרי צעל וזה קטנה: **טבלה יום שלאחריו**. דעבדה קצת שימור ושמשה: ה"ו

תצות רעה. שמה תראה אחר כן ותנטרף לשלפניו ואין טבילתה טבילה: **ומגען**. לענין טומאה וטהרה: **ונעילתן**. לענין קרבן: **תלויין**. שאם תראה מגען מגע וזה וחייבין בקרבן ואם לא תראה מגען טהור וצעילתן שטורה: **גמ'** **פ"ר ושזין בטונלה לילה לזבֿה**. ואע"פ שחלוקין צ"ה צרואה יום י"א וטבלה לערב שפטורין מן הקרבן התם משום דיום י"א לא צעי שימור הילכך לאו וזה הואי אצל וזה קטנה של תוך י"א יום צעיא שימור דאין טבילת לילה עולה עד שתשמור יום המחרת קצת ותטבול: **ושזין צרואה סוך י"א יום וטונלה לערב ושמשה שחייבין בקרבן**. כאילו צועלה ציום. והך סיפא פירוש דרישא הוא: **אם שזיה לו לטומאה**. שאתם מודים שמטמאה צועלה משכב ומושב ליל מוצאי י"א: **בסוך י"א מנטרף עמו לזיבה**. הילכך צריכה לשמור יום המחרת כנגד יום הראייה: **להחמיר**. מדרבנן: **להקל** להציא חולין בעזרה: **נושכים**. מוקשין: **אמר רב הונא משכבות ומושבות שצשני**. לראייתה הרואה תוך י"א וטבלה יום שלאחריו לצ"ש דמחמירי ומטמאין משכב ומושב מדרבנן לאחר טבילה ואפילו לא ראתה מאי טעמא דכיון דכי חזיא מטמאה למפרע מדאורייתא שהרי מנטרף לזיבה כי לא חזיא נמי גזרינן מדרבנן אטו ראתה: **תנינא טבלה יום שלאחריו**. יום י"ב שאינו מנטרף ואחר כן ראתה וקס"ד האי ראתה דלאחריו כאילו לא ראתה תוך י"א דמיא דהא עכשוי היא מטמאה מתחילת נדה ואינה פוסקת טבילה של שחרית והך טומאה מדרבנן היא

דגזרינן י"ב אטו י"א ה"ג גזרינן לא ראתה אטו ראתה: **ראיית נדה**

היא. ואינה מנטרפת אלא מעכשוי מטמאה וטומאת מעת לעת הוא

דאיכא עליה וטומאת מעת לעת אינה מטמאה את צועלה אלא

משום דגזרינן יום שלאחר י"א אטו תוך י"א דאורייתא ה"ג תוך י"א כי לא ראתה צשני אחר טבילתה גזרינן אטו ראתה: **א"ל אצוי לרב יוסף רב כהנא**. דאמר ראתה שאני הכי קא קשיא ליה אע"ג דהך

טומאה מדרבנן ליכא למימר דכי היכי דגזרי צ"ש ראייה שניה דלאחר י"א אטו ראייה שניה תוך י"א ה"ג נגזור לא ראתה אטו ראתה דראייה בראייה מיחלפא ראתה בלא ראתה לא מיחלפא: **ועוד** **תנן**. דלא כרב הונא: **הרואה ראייה אחת של זבֿ כ"ש אומרים**

וב"ה אומרים "פטורים מן הקרבן טבלה ביום של אחריו ושמשה את ביתה ואח"כ ראתה

א ב"ש אומרים מטמאין משכב ומושב ופטורין מן הקרבן וב"ה אומרים ביה"ז ^[א]גרגון ^[ב]ומודים ברואה בתוך י"א יום וטבלה לערב ושמשה שמתמאין משכב ומושב וחייבין בקרבן יטבלה ביום של אחריו ושמשה ה"ו תרבות רעה ומגעון ובעילתן תלוין: **גמ'** **ת"ר הושזין בטובלת לילה לזבה שאינה טבילה ושזין ברואה בתוך י"א יום וטבלה לערב ושמשה שמתמאה משכב ומושב וחייבין בקרבן לא נחלקו אלא ביום י"א יום שב"ש אומרים מטמאין משכב ומושב וחייבין בקרבן ובית הלל פוטרינ מקרבן אמרו להן ב"ש לב"ה מ"ש יום י"א מיום תוך י"א אם שזיה לו לטומאה לא ישוה לו לקרבן אמרו להן ב"ה לב"ש לא אם אמרת בתוך י"א יום שכן יום שלאחריו מצטרף עמו לזיבה תאמרו ביום י"א שאין יום שלאחריו שנצטרף עמו לזיבה אמרו להם בית ששמאי השוו מדותיכם אם שזיה לו לטומאה ישוה לו לקרבן ואם לא שזיה לו לקרבן לא ישוה לו לטומאה אמרו להם ב"ה אם הביאנוהו לידי טומאה להחמיר לא נביאהו לידי קרבן להקל ועוד מדבריכם אתם נושכין שאתם אומרין טבלה יום שלאחריו ושמשה ואח"כ ראתה מטמא משכב ומושב ופטורה מן הקרבן אף אתם השוו מדותיכם אם שזיה לו לטומאה ישוה לו לקרבן ואם לא שזיה לו לקרבן לא ישוה לו לטומאה אלא להחמיר ולא להקל הכא נמי להחמיר ולא להקל אמר רב הונא משכבה ומושבה שבשני ב"ש מטמאין אע"פ שטבלה אע"פ שלא ראתה מאי טעמא כיון דאילו חזיא מטמאה השתא נמי מטמאיא אמר רב יוסף מאי קמ"ל תנינא טבלה יום שלאחריו ושמשה את ביתה ואח"כ ראתה ב"ש אומרים מטמאה משכבות ומושבות ופטורה מן הקרבן אמר רב כהנא ראתה שאני אמר רב יוסף וכי ראתה מאי הוי ראייה דנדה היא א"ל אבבי לרב יוסף רב כהנא הכי קא קשיא ליה בשלמא היכא דראתה גזרינן ראייה דנדה אטו ראייה דזבה אלא היכא דלא ראתה מאי נגזר בה ועוד תנן ^[א]הרואה ראייה אחת של זבֿ כ"ש אומרים בשומרת יום כנגד יום ובה"א וכבעל קרי ותניא**

שפוסקת צו שאינו טהור אינו דין שיעלה לה לחשבון הנקיים: **אף** **אתם** השוו מדותיכם. וא"ת ומאי ק"ד דצ"ש הא ודאי לדידהו נמי איכא לאקשויי הכי וי"ל דקסברי צ"ש דיום י"א שהוא מדאורייתא אי מחמירין ציה לטמא משכב ומושב אחי למימר ציה חיוז קרבן אצל ציום שלאחריו שהכל יודעין שהוא מדרבנן לא אחי לחיוזי קרבן אי מחמירין ציה לטמויי משכב ומושב:

אמר רב כהנא ראתה שאני. ואדרבה מנליה לרב הונא בתוך י"א יום בלא ראתה והיינו דקאמר רב כהנא הכי קא קשיא ליה פ"י אדרב הונא ועוד תניא דלא כרב הונא: **אלא**

ונגע במעשר תלוי אס טבל לאחר ראייה ונגע במעשר מגעו תלוי שמה יראה ראייה שניה ומנטרף לזיבה: **כצעל קרי**. וטהור למעשר לאחר טבילה מיד. קתני מיהא לצ"ש שומרת יום וזב צראייה ראשונה שזין ומניח

תינוקת פרק עשירי נדה

ומפ' ר"ת דהכי פריך וזה ציממא היכי משכחת לה מדכתבי כל ימי וזב טומאתה אמרי' לקמן אימר ציממא תהוי וזה משמע דבראיית ימים היא נעשית וזה מיהא חימה מאי קא משני צרואה צשני צין השמשות מ"מ ליכא אלא צ' ראיית ציום וצ"ל דלא חש להזכיר השלישית כיון שהזכיר השניה ממילא ידעי' השלישית וכן צ"ל לפירש"י דבסוף פרק צ' דמזיר (דף טז.) דאיכא נמי הך סוגיא דכ"ל זולין (פסחים דף פא.) ומשני דחזאי תלתא יומי סמוך לשקיעת החמה דלא הוי שהות דסליק ליה למנינא ומלתא יומי לאו דוקא באדכחדא סגי כשראתה צשני עד הלילה ור"י מפרש וזה גמורה לר' יוסי היכי משכחת לה כיון דאית ליה לרבי יוסי מקצת היום ככולו בתחילת היום דקאמר וז הרואה צשציעי שלו אינו סותר המחלת היום וישלים ו' ה"ה נמי דסוף היום ככולו ואפי' ראתה צלילה מה בכן מ"מ מקצת היום ככולו וסוף היום להוי שימור וכן משמע צמזר (דף טז.) דקאמר ולרבי יוסי כו' כיון דחזאי פלגא דיומא אדיך פלגא סליק לה שימור משמע סמוך היום מחזות ואילך הוי שימור דאיך פלגא ומשני דחזאי תלתא יומי סמוך לשקיעת חמה דלא הוי שהות פ"י סוף היום סליק לה למנינא דראייתה וא"ת ולרבי יוסי נימא וכי ככותאי אמרה לשמעמיה דאית ליה מקצת היום ככולו ושמעמיה דרב אוקמינן לעיל (דף סט.) דלא ככותאי ובמזיר אוקמינן רב כרבי יוסי וי"ל דכי אית ליה מקצת היום ככולו היינו צשציעי לזב שהא יום אחריו של חשבונה וכן בשומרת יום כנגד יום מקצת יום ספירה עולה ואינה סותרת שאין לה למנות יותר והוא סוף חשבונה אצל בתחילת הספירה לא אחרנין סמוך היום שהיא פוסקת צו שהיא ככולו מיהו קשה דאמר"י צפ"ק דר"ה (דף י.) אמר רבא רבא ק"ו ומה נדה שאין תחילת היום עולה לה בסופה סוף היום עולה לה בתחילתה שנה שתחילת היום עולה לה בסופה אינו דין סמוך היום עולה לה בתחילתה ומאי קושיא וזה תוכיח לרבי יוסי שתחילת היום עולה לה בסופה ואין סוף היום עולה לה בתחילתה ואור"י דלצינא דרבנן קאמר רבא ולא אלינא דר' יוסי ועוד נ"ל דאפילו לרבי יוסי אין שייך לומר יוכיח מזהה לנדה דגבי נדה דין הוא שיהיה יום ראשון מן החשבון כי למה לא יהיה ככל הטומאות שאין צריכין נקיים אצל וזה דצריכה נקיים נהי דבסוף החשבון יעלה שמיד שנכנס השציעי נכנס צטורה מ"מ יום

ושזין בטבילת לילה לזבה שאינה טבילה. פרש"י דשזין דסיפא [הוא פירושא] לשזין דרישא. ורבינו מאיר פירש דקאי אחא דתנן במעניתין גבי זבה קטנה היכא דחל יום י"ב יום טבילתה וקדמה וטבלה כלילה דלב"ש מטמא משכב ומושב וחייבין בקרבן ולב"ה פטורין מן הקרבן שזין הן ומודו להו ב"ה לב"ש היכא דחל שבצעי לספירתה יום י"ב וקדמה וטבלה כלילה שחייבין בקרבן: **אף** **אתם** השוו מדותיכם כו'. (וב"ש) [וב"ה] סבירי דביום י"א כשטבלה לערב אין לגזור טומאה דלמא אחי למיזיר טומאה דאורייתא היא לפי שהוא מ"א ימי זיבה ויבא לחיובה קרבן ותביא חולין לעזרה. אבל ביום שלאחריו מידע ידיע כ"ע דתחלת נדה [הוא] וחומרא דרבנן בעלמא הוא ולא יבא לטעות לענין קרבן:

עג א מ"י פ"ו מהל' איסורי ביאה הל"י:
עד ב מ"י שם הל"יט ופ"ה מהל' משכב ומושב הלכה ח:
עד ג מ"י פ"ו מהל' איסורי ביאה הל"יב ופ"ה מהל' משכב ומושב הל"ו:
עז ד מ"י פ"ו מהל' איסורי ביאה הל"יג ופ"ה מהל' משכב ומושב שם:
עז ה מ"י פ"ה מהל' משכב ומושב שם ופ"ו מהל' איסורי ביאה הל"יב:
עז ו מ"י פ"ב מהל' מחוסרי כפרה הל' ו':

תוס' הרא"ש
ושזין בטבילת לילה לזבה שאינה טבילה. פרש"י דשזין דסיפא [הוא פירושא] לשזין דרישא. ורבינו מאיר פירש דקאי אחא דתנן במעניתין גבי זבה קטנה היכא דחל יום י"ב יום טבילתה וקדמה וטבלה כלילה דלב"ש מטמא משכב ומושב וחייבין בקרבן ולב"ה פטורין מן הקרבן שזין הן ומודו להו ב"ה לב"ש היכא דחל שבצעי לספירתה יום י"ב וקדמה וטבלה כלילה שחייבין בקרבן: **אף** **אתם** השוו מדותיכם כו'. (וב"ש) [וב"ה] סבירי דביום י"א כשטבלה לערב אין לגזור טומאה דלמא אחי למיזיר טומאה דאורייתא היא לפי שהוא מ"א ימי זיבה ויבא לחיובה קרבן ותביא חולין לעזרה. אבל ביום שלאחריו מידע ידיע כ"ע דתחלת נדה [הוא] וחומרא דרבנן בעלמא הוא ולא יבא לטעות לענין קרבן:

תוס' הרא"ש
ושזין בטבילת לילה לזבה שאינה טבילה. פרש"י דשזין דסיפא [הוא פירושא] לשזין דרישא. ורבינו מאיר פירש דקאי אחא דתנן במעניתין גבי זבה קטנה היכא דחל יום י"ב יום טבילתה וקדמה וטבלה כלילה דלב"ש מטמא משכב ומושב וחייבין בקרבן ולב"ה פטורין מן הקרבן שזין הן ומודו להו ב"ה לב"ש היכא דחל שבצעי לספירתה יום י"ב וקדמה וטבלה כלילה שחייבין בקרבן: **אף** **אתם** השוו מדותיכם כו'. (וב"ש) [וב"ה] סבירי דביום י"א כשטבלה לערב אין לגזור טומאה דלמא אחי למיזיר טומאה דאורייתא היא לפי שהוא מ"א ימי זיבה ויבא לחיובה קרבן ותביא חולין לעזרה. אבל ביום שלאחריו מידע ידיע כ"ע דתחלת נדה [הוא] וחומרא דרבנן בעלמא הוא ולא יבא לטעות לענין קרבן:

תוס' הרא"ש
ושזין בטבילת לילה לזבה שאינה טבילה. פרש"י דשזין דסיפא [הוא פירושא] לשזין דרישא. ורבינו מאיר פירש דקאי אחא דתנן במעניתין גבי זבה קטנה היכא דחל יום י"ב יום טבילתה וקדמה וטבלה כלילה דלב"ש מטמא משכב ומושב וחייבין בקרבן ולב"ה פטורין מן הקרבן שזין הן ומודו להו ב"ה לב"ש היכא דחל שבצעי לספירתה יום י"ב וקדמה וטבלה כלילה שחייבין בקרבן: **אף** **אתם** השוו מדותיכם כו'. (וב"ש) [וב"ה] סבירי דביום י"א כשטבלה לערב אין לגזור טומאה דלמא אחי למיזיר טומאה דאורייתא היא לפי שהוא מ"א ימי זיבה ויבא לחיובה קרבן ותביא חולין לעזרה. אבל ביום שלאחריו מידע ידיע כ"ע דתחלת נדה [הוא] וחומרא דרבנן בעלמא הוא ולא יבא לטעות לענין קרבן:

תוס' הרא"ש
ושזין בטבילת לילה לזבה שאינה טבילה. פרש"י דשזין דסיפא [הוא פירושא] לשזין דרישא. ורבינו מאיר פירש דקאי אחא דתנן במעניתין גבי זבה קטנה היכא דחל יום י"ב יום טבילתה וקדמה וטבלה כלילה דלב"ש מטמא משכב ומושב וחייבין בקרבן ולב"ה פטורין מן הקרבן שזין הן ומודו להו ב"ה לב"ש היכא דחל שבצעי לספירתה יום י"ב וקדמה וטבלה כלילה שחייבין בקרבן: **אף** **אתם** השוו מדותיכם כו'. (וב"ש) [וב"ה] סבירי דביום י"א כשטבלה לערב אין לגזור טומאה דלמא אחי למיזיר טומאה דאורייתא היא לפי שהוא מ"א ימי זיבה ויבא לחיובה קרבן ותביא חולין לעזרה. אבל ביום שלאחריו מידע ידיע כ"ע דתחלת נדה [הוא] וחומרא דרבנן בעלמא הוא ולא יבא לטעות לענין קרבן:

תוס' הרא"ש
ושזין בטבילת לילה לזבה שאינה טבילה. פרש"י דשזין דסיפא [הוא פירושא] לשזין דרישא. ורבינו מאיר פירש דקאי אחא דתנן במעניתין גבי זבה קטנה היכא דחל יום י"ב יום טבילתה וקדמה וטבלה כלילה דלב"ש מטמא משכב ומושב וחייבין בקרבן ולב"ה פטורין מן הקרבן שזין הן ומודו להו ב"ה לב"ש היכא דחל שבצעי לספירתה יום י"ב וקדמה וטבלה כלילה שחייבין בקרבן: **אף** **אתם** השוו מדותיכם כו'. (וב"ש) [וב"ה] סבירי דביום י"א כשטבלה לערב אין לגזור טומאה דלמא אחי למיזיר טומאה דאורייתא היא לפי שהוא מ"א ימי זיבה ויבא לחיובה קרבן ותביא חולין לעזרה. אבל ביום שלאחריו מידע ידיע כ"ע דתחלת נדה [הוא] וחומרא דרבנן בעלמא הוא ולא יבא לטעות לענין קרבן:

תוס' הרא"ש
ושזין בטבילת לילה לזבה שאינה טבילה. פרש"י דשזין דסיפא [הוא פירושא] לשזין דרישא. ורבינו מאיר פירש דקאי אחא דתנן במעניתין גבי זבה קטנה היכא דחל יום י"ב יום טבילתה וקדמה וטבלה כלילה דלב"ש מטמא משכב ומושב וחייבין בקרבן ולב"ה פטורין מן הקרבן שזין הן ומודו להו ב"ה לב"ש היכא דחל שבצעי לספירתה יום י"ב וקדמה וטבלה כלילה שחייבין בקרבן: **אף** **אתם** השוו מדותיכם כו'. (וב"ש) [וב"ה] סבירי דביום י"א כשטבלה לערב אין לגזור טומאה דלמא אחי למיזיר טומאה דאורייתא היא לפי שהוא מ"א ימי זיבה ויבא לחיובה קרבן ותביא חולין לעזרה. אבל ביום שלאחריו מידע ידיע כ"ע דתחלת נדה [הוא] וחומרא דרבנן בעלמא הוא ולא יבא לטעות לענין קרבן:

תוס' הרא"ש
ושזין בטבילת לילה לזבה שאינה טבילה. פרש"י דשזין דסיפא [הוא פירושא] לשזין דרישא. ורבינו מאיר פירש דקאי אחא דתנן במעניתין גבי זבה קטנה היכא דחל יום י"ב יום טבילתה וקדמה וטבלה כלילה דלב"ש מטמא משכב ומושב וחייבין בקרבן ולב"ה פטורין מן הקרבן שזין הן ומודו להו ב"ה לב"ש היכא דחל שבצעי לספירתה יום י"ב וקדמה וטבלה כלילה שחייבין בקרבן: **אף** **אתם** השוו מדותיכם כו'. (וב"ש) [וב"ה] סבירי דביום י"א כשטבלה לערב אין לגזור טומאה דלמא אחי למיזיר טומאה דאורייתא היא לפי שהוא מ"א ימי זיבה ויבא לחיובה קרבן ותביא חולין לעזרה. אבל ביום שלאחריו מידע ידיע כ"ע דתחלת נדה [הוא] וחומרא דרבנן בעלמא הוא ולא יבא לטעות לענין קרבן:

תוס' הרא"ש
ושזין בטבילת לילה לזבה שאינה טבילה. פרש"י דשזין דסיפא [הוא פירושא] לשזין דרישא. ורבינו מאיר פירש דקאי אחא דתנן במעניתין גבי זבה קטנה היכא דחל יום י"ב יום טבילתה וקדמה וטבלה כלילה דלב"ש מטמא משכב ומושב וחייבין בקרבן ולב"ה פטורין מן הקרבן שזין הן ומודו להו ב"ה לב"ש היכא דחל שבצעי לספירתה יום י"ב וקדמה וטבלה כלילה שחייבין בקרבן: **אף** **אתם** השוו מדותיכם כו'. (וב"ש) [וב"ה] סבירי דביום י"א כשטבלה לערב אין לגזור טומאה דלמא אחי למיזיר טומאה דאורייתא היא לפי שהוא מ"א ימי זיבה ויבא לחיובה קרבן ותביא חולין לעזרה. אבל ביום שלאחריו מידע ידיע כ"ע דתחלת נדה [הוא] וחומרא דרבנן בעלמא הוא ולא יבא לטעות לענין קרבן:

תוס' הרא"ש
ושזין בטבילת לילה לזבה שאינה טבילה. פרש"י דשזין דסיפא [הוא פירושא] לשזין דרישא. ורבינו מאיר פירש דקאי אחא דתנן במעניתין גבי זבה קטנה היכא דחל יום י"ב יום טבילתה וקדמה וטבלה כלילה דלב"ש מטמא משכב ומושב וחייבין בקרבן ולב"ה פטורין מן הקרבן שזין הן ומודו להו ב"ה לב"ש היכא דחל שבצעי לספירתה יום י"ב וקדמה וטבלה כלילה שחייבין בקרבן: **אף** **אתם** השוו מדותיכם כו'. (וב"ש) [וב"ה] סבירי דביום י"א כשטבלה לערב אין לגזור טומאה דלמא אחי למיזיר טומאה דאורייתא היא לפי שהוא מ"א ימי זיבה ויבא לחיובה קרבן ותביא חולין לעזרה. אבל ביום שלאחריו מידע ידיע כ"ע דתחלת נדה [הוא] וחומרא דרבנן בעלמא הוא ולא יבא לטעות לענין קרבן:

תוס' הרא"ש
ושזין בטבילת לילה לזבה שאינה טבילה. פרש"י דשזין דסיפא [הוא פירושא] לשזין דרישא. ורבינו מאיר פירש דקאי אחא דתנן במעניתין גבי זבה קטנה היכא דחל יום י"ב יום טבילתה וקדמה וטבלה כלילה דלב"ש מטמא משכב ומושב וחייבין בקרבן ולב"ה פטורין מן הקרבן שזין הן ומודו להו ב"ה לב"ש היכא דחל שבצעי לספירתה יום י"ב וקדמה וטבלה כלילה שחייבין בקרבן: **אף** **אתם** השוו מדותיכם כו'. (וב"ש) [וב"ה] סבירי דביום י"א כשטבלה לערב אין לגזור טומאה דלמא אחי למיזיר טומאה דאורייתא היא לפי שהוא מ"א ימי זיבה ויבא לחיובה קרבן ותביא חולין לעזרה. אבל ביום שלאחריו מידע ידיע כ"ע דתחלת נדה [הוא] וחומרא דרבנן בעלמא הוא ולא יבא לטעות לענין קרבן:

תוס' הרא"ש
ושזין בטבילת לילה לזבה שאינה טבילה. פרש"י דשזין דסיפא [הוא פירושא] לשזין דרישא. ורבינו מאיר פירש דקאי אחא דתנן במעניתין גבי זבה קטנה היכא דחל יום י"ב יום טבילתה וקדמה וטבלה כלילה דלב"ש מטמא משכב ומושב וחייבין בקרבן ולב"ה פטורין מן הקרבן שזין הן ומודו להו ב"ה לב"ש היכא דחל שבצעי לספירתה יום י"ב וקדמה וטבלה כלילה שחייבין בקרבן: **אף** **אתם** השוו מדותיכם כו'. (וב"ש) [וב"ה] סבירי דביום י"א כשטבלה לערב אין לגזור טומאה דלמא אחי למיזיר טומאה דאורייתא היא לפי שהוא מ"א ימי זיבה ויבא לחיובה קרבן ותביא חולין לעזרה. אבל ביום שלאחריו מידע ידיע כ"ע דתחלת נדה [הוא] וחומרא דרבנן בעלמא הוא ולא יבא לטעות לענין קרבן:

תוס' הרא"ש
ושזין בטבילת לילה לזבה שאינה טבילה. פרש"י דשזין דסיפא [הוא פירושא] לשזין דרישא. ורבינו מאיר פירש דקאי אחא דתנן במעניתין גבי זבה קטנה היכא דחל יום י"ב יום טבילתה וקדמה וטבלה כלילה דלב"ש מטמא משכב ומושב וחייבין בקרבן ולב"ה פטורין מן הקרבן שזין הן ומודו להו ב"ה לב"ש היכא דחל שבצעי לספירתה יום י"ב וקדמה וטבלה כלילה שחייבין בקרבן: **אף** **אתם** השוו מדותיכם כו'. (וב"ש) [וב"ה] סבירי דביום י"א כשטבלה לערב אין לגזור טומאה דלמא אחי למיזיר טומאה דאורייתא היא לפי שהוא מ"א ימי זיבה ויבא לחיובה קרבן ותביא חולין לעזרה. אבל ביום שלאחריו מידע ידיע כ"ע דתחלת נדה [הוא] וחומרא דרבנן בעלמא הוא ולא יבא לטעות לענין קרבן:

תוס' הרא"ש
ושזין בטבילת לילה לזבה שאינה טבילה. פרש"י דשזין דסיפא [הוא פירושא] לשזין דרישא. ורבינו מאיר פירש דקאי אחא דתנן במעניתין גבי זבה קטנה היכא דחל יום י"ב יום טבילתה וקדמה וטבלה כלילה דלב"ש מטמא משכב ומושב וחייבין בקרבן ולב"ה פטורין מן הקרבן שזין הן ומודו להו ב"ה לב"ש היכא דחל שבצעי לספירתה יום י"ב וקדמה וטבלה כלילה שחייבין בקרבן: **אף** **אתם** השוו מדותיכם כו'. (וב"ש) [וב"ה] סבירי דביום י"א כשטבלה לערב אין לגזור טומאה דלמא אחי למיזיר טומאה דאורייתא היא לפי שהוא מ"א ימי זיבה ויבא לחיובה קרבן ותביא חולין לעזרה. אבל ביום שלאחריו מידע ידיע כ"ע דתחלת נדה [הוא] וחומרא דרבנן בעלמא הוא ולא יבא לטעות לענין קרבן:

תוס' הרא"ש
ושזין בטבילת לילה לזבה שאינה טבילה. פרש"י דשזין דסיפא [הוא פירושא] לשזין דרישא. ורבינו מאיר פירש דקאי אחא דתנן במעניתין גבי זבה קטנה היכא דחל יום י"ב יום טבילתה וקדמה וטבלה כלילה דלב"ש מטמא משכב ומושב וחייבין בקרבן ולב"ה פטורין מן הקרבן שזין הן ומודו להו ב"ה לב"ש היכא דחל שבצעי לספירתה יום י"ב וקדמה וטבלה כלילה שחייבין בקרבן: **אף** **אתם** השוו מדותיכם כו'. (וב"ש) [וב"ה] סבירי דביום י"א כשטבלה לערב אין לגזור טומאה דלמא אחי למיזיר טומאה דאורייתא היא לפי שהוא מ"א ימי זיבה ויבא לחיובה קרבן ותביא חולין לעזרה. אבל ביום שלאחריו מידע ידיע כ"ע דתחלת נדה [הוא] וחומרא דרבנן בעלמא הוא ולא יבא לטעות לענין קרבן:

תוס' הרא"ש
ושזין בטבילת לילה לזבה שאינה טבילה. פרש"י דשזין דסיפא [הוא פירושא] לשזין דרישא. ורבינו מאיר פירש דקאי אחא דתנן במעניתין גבי זבה קטנה היכא דחל יום י"ב יום טבילתה וקדמה וטבלה כלילה דלב"ש מטמא משכב ומושב וחייבין בקרבן ולב"ה פטורין מן הקרבן שזין הן ומודו להו ב"ה לב"ש היכא דחל שבצעי לספירתה יום י"ב וקדמה וטבלה כלילה שחייבין בקרבן: **אף** **אתם** השוו מדותיכם כו'. (וב"ש) [וב"ה] סבירי דביום י"א כשטבלה לערב אין לגזור טומאה דלמא אחי למיזיר טומאה דאורייתא היא לפי שהוא מ"א ימי זיבה ויבא לחיובה קרבן ותביא חולין לעזרה. אבל ביום שלאחריו מידע ידיע כ"ע דתחלת נדה [הוא] וחומרא דרבנן בעלמא הוא ולא יבא לטעות לענין קרבן:

תוס' הרא"ש
ושזין בטבילת לילה לזבה שאינה טבילה. פרש"י דשזין דסיפא [הוא פירושא] לשזין דרישא. ורבינו מאיר פירש דקאי אחא דתנן במעניתין גבי זבה קטנה היכא דחל יום י"ב יום טבילתה וקדמה וטבלה כלילה דלב"ש מטמא משכב ומושב וחייבין בקרבן ולב"ה פטורין מן הקרבן שזין הן ומודו להו ב"ה לב"ש היכא דחל שבצעי לספירתה יום י"ב וקדמה וטבלה כלילה שחייבין בקרבן: **אף** **אתם** השוו מדותיכם כו'. (וב"ש) [וב"ה] סבירי דביום י"א כשטבלה לערב אין לגזור טומאה דלמא אחי למיזיר טומאה דאורייתא היא לפי שהוא מ"א ימי זיבה ויבא לחיובה קרבן ותביא חולין לעזרה. אבל ביום שלאחריו מידע ידיע כ"ע דתחלת נדה [הוא] וחומרא דרבנן בעלמא הוא ולא יבא לטעות לענין קרבן:

תוס' הרא"ש
ושזין בטבילת לילה לזבה שאינה טבילה. פרש"י דשזין דסיפא [הוא פירושא] לשזין דרישא. ורבינו מאיר פירש דקאי אחא דתנן במעניתין גבי זבה קטנה היכא דחל יום י"ב יום טבילתה וקדמה וטבלה כלילה דלב"ש מטמא משכב ומושב וחייבין בקרבן ולב"ה פטורין מן הקרבן שזין הן ומודו להו ב"ה לב"ש היכא דחל שבצעי לספירתה יום י"ב וקדמה וטבלה כלילה שחייבין בקרבן: **אף** **אתם** השוו מדותיכם כו'. (וב"ש) [וב"ה] סבירי דביום י"א כשטבלה לערב אין לגזור טומאה דלמא אחי למיזיר טומאה דאורייתא היא לפי שהוא מ"א ימי זיבה ויבא לחיובה קרבן ותביא חולין לעזרה. אבל ביום שלאחריו מידע ידיע כ"ע דתחלת נדה [הוא] וחומרא דרבנן בעלמא הוא ולא יבא לטעות לענין קרבן:

תוס' הרא"ש
ושזין בטבילת לילה לזבה שאינה טבילה. פרש"י דשזין דסיפא [הוא פירושא] לשזין דרישא. ורבינו מאיר פירש דקאי אחא דתנן במעניתין גבי זבה קטנה היכא דחל יום י"ב יום טבילתה וקדמה וטבלה כלילה דלב"ש מטמא משכב ומושב וחייבין בקרבן ולב"ה פטורין מן הקרבן שזין הן ומודו להו ב"ה לב"ש היכא דחל שבצעי לספירתה יום י"ב וקדמה וטבלה כלילה שחייבין בקרבן: **אף** **אתם** השוו מדותיכם כו'. (וב"ש) [וב"ה] סבירי דביום י"א כשטבלה לערב אין לגזור טומאה דלמא אחי למיזיר טומאה דאורייתא היא לפי שהוא מ"א ימי זיבה ויבא לחיובה קרבן ותביא חולין לעזרה. אבל ביום שלאחריו מידע ידיע כ"ע דתחלת נדה [הוא] וחומרא דרבנן בעלמא הוא ולא יבא לטעות לענין קרבן:

תוס' הרא"ש
ושזין בטביל